

Évközi 26. Vasárnap B

*Ámde ki veszi észre a tévedést?
Rejtett bűneimtől tisztíts meg engem!
(Zsolt 18,13)*

Olvasmány

Számok 11,25-29

Mózes az Úr parancsára kiválasztott hetven férfit, hogy a nép kormányzásában segítségére legyenek.

Az Úr pedig alászállt a felhőben, szólt Mózeshez, elvett a rajta levő lélekből, és a hetven vénnek adta. Mihelyt alászállt rájuk a lélek, prófétai elragadtatásba estek. Ez azonban nem ismétlődött meg. Két ember viszont a táborban maradt; az egyiket Eldadnak, a másikat Medadnak hívták. Rájuk is alászállt a lélek; ők is a vének közé tartoztak, de nem mentek oda a sátorhoz. Ők a táborban estek elragadtatásba.

Ekkor az egyik szolga elfutott és jelentést tett Mózesnek, e szavakkal: "Eldad és Medad prófétai elragadtatásba estek a táborban." Akkor József, Nun fia, aki kora ifjúságától kezdve Mózes szolgálatában állt, megszólalt, s ezt mondta: "Uram, Mózes, tiltsd meg nekik!" Mózes így válaszolt: "Miért féltékenykedsz miattam? Bárcsak az egész népet prófétává tenné az Ur, és kiárasztaná rájuk lelkét!"

Szentlecke

Jakab 5,1-6

Rajta, gazdagok, jajveszékelve sírjatok a rátok törő nyomorúság miatt! Vagyonotok oda, ruhátokat megette a moly. Aranyotokat és ezüstötöket belepte a rozsda, és ez a rozsda tanúul szolgál ellenetek, s megemészti testeteket, mint a tűz. Vagyonotokat szaporítottátok még az utolsó napokban is.

Nos, a bér, amelyet a földeteket learató munkásoktól visszatartottatok, íme felkiált, és az aratók szava felhatolt a Seregek Urának fülébe. Bőségben éltek a földön és tobzódtok, hízlaljátok szíveteket a leölés napjára. Az igazat elítéltétek, megöltétek, s ő nem tanúsított ellenállást.

Evangélium

Márk 9,38-43.45.47-48

Abban az időben: János (apostol) így szólt Jézushoz: "Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz ki, de nem tart velünk. Megtiltottuk neki, mert nem követ minket."

Jézus ezt válaszolta: "Ne tiltsátok meg neki! Aki a nevemben csodát tesz, nem fog egykönnyen szidalmazni engem. Aki nincs ellenünk, velünk van. Aki inni ad nektek akár csak egy pohár vizet is az én nevemben, – azért, mert Krisztuséi vagytok, – bizony, mondom nektek, nem marad jutalom nélkül. De aki megbotránkoztat egyet is e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb volna annak, ha malomkövet kötnének a nyakára, és a tengerbe dobnák. Ha a kezed megbotránkoztat, vágd le. Jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a kárhozatra jutnod, az olthatatlan tűzre. Ha a lábad megbotránkoztat, vágd le. Jobb sántán bemenned az életre, mint két lábbal a kárhozatra olthatatlan tűzére kerülnöd. Ha a szemed megbotránkoztat, vágd ki. Jobb fél szemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel a kárhozatra jutni, ahol a férgük el nem pusztul, és a tűzük ki nem alszik."

Elmélkedés

Krisztust leggyakrabban kitárt karokkal ábrázolják – még a keresztet is –, mint aki szeretettel öleli magához az egész világot. Ez az autentikus kereszténység: nyitottnak lenni az egész emberiségre.

Krisztus apostolait irgalmas, szeretetteljes megértés kell, hogy jellmezze és a lelki vagy vallásos egyeduralom elutasítása. Az Ószövetségben Józsué azzal a kísértéssel viaskodott, hogy elismerje-e annak a két embernek a karizmáját, akik nem a kinyilatkoztatás sátrából jöttek (1. olvasmány). János, az egyik apostol, nem értette, hogy űzhet ki valaki démonokat, aki nem tartozik a tizenkettőhöz (evangélium). A tanítványok büszkeségükben meg aratták akadályozni a Lélek működését: aki nem csatlakozott nyíltan hozzájuk, az ne akadályozza a gonoszt, habár az Jézust akarta legyőzni.

Velünk is megtörténik mindig újra, hogy a Jézushoz tartozás hitelességét valamilyen politikai, szociális, vallási csoporthoz vagy hithez tartozás szerint ítéljük meg. De senki és semmi nem birtokolhatja Isten Lelkét. A ránk kiárasztott Lélek által kell megakadályoznunk, hogy a gonosz hatalomra jusson felettünk, de azt azonban nem akadályozhatjuk meg, hogy a Lélek hatalma kiteljesedjék. Hiszen hatalmasabb, mint bármely emberi, szociális vagy vallásos mozgalom (A Lélek ott fúj, ahol – Ő – akar!). Mózes és Jézus mindennek örülnek, ami a jó felé indít. De ha az emberi megmozdulás Isten akarata ellen irányul, akkor a lelkesedés kísértés.

A kizárólagosság kísértése életünk semmilyen területén nem elfogadott, sem az Egyházban, sem azon kívül. Társadalmunkban olyan sokan vannak kicsik és gyengék, akiknek vallása butának és hite gyerekesnek tűnik. Semmi sem jogosít fel minket arra, hogy kiközösítsük őket. Ellenkezőleg: Jézus megmutatja nekünk, milyen hamisak a mértékeink. "Aki egyet is megbotránkoztat a kicsinyek közül, jobb lett volna, ha malomkövet kötnének a nyakába és a tengerbe hajítanak" (Mk 9,24). Mert a kicsi – emberileg nézve – nagy és az arra irányuló harag, aki másként gondolkodik, terméketlen, Jézus maga gondoskodik rólunk, megvéd és megóv minket, amikor azt gondoljuk, hogy védekeznünk kell. Az Ő országa nagyobb, mint bármi, amit csak gondolhatunk: "Uram, tégy tágassá engem!"